

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน กับภูมิหลังนักเรียนด้าน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ การใช้ประโยชน์จากสื่อในการเรียนภาษาอังกฤษ การได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกภายในครอบครัวที่บ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม การได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และปริมาณแรงจูงใจ และเพื่อหาสมการทำนายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน โดยใช้คะแนนจากภูมิหลังนักเรียน และแรงจูงใจ เป็นตัวทำนาย กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงทะเบียนรายวิชาอังกฤษหลัก 6 (๑๖16) ในภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอนการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียนด้าน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ การใช้ประโยชน์จากสื่อในการเรียนภาษาอังกฤษ การได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกภายในครอบครัวที่บ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม และการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สันระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน กับภูมิหลังทั้ง ๑ ด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษของ
นักเรียนกับภูมิหลังทั้ง 9 ด้าน ($n = 385$)

ตัวแปร	r
<u>ภูมิหลังนักเรียน</u>	
1. เพศ	0.029
2. อายุ	-0.279*
3. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ	0.294*
4. ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ	0.192*
5. การใช้ประโยชน์จากสื่อในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.254*
6. การได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ	0.046
7. การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกในครอบครัวที่บ้าน	0.135*
8. สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	0.238*
9. การได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียน ภาษาอังกฤษ	0.276*

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ภูมิหลังเกือบทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านเพศและการได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษซึ่งยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะยืนยันว่า มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน (r เท่ากับ 0.029, 0.046) หนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียน ส่วนตัวแปรอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวก

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3, 4, 5, 7, 8 และ 9 และยกเว้นสมมติฐานข้อที่ 1, 2 และ 6

2. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และปริมาณแรงจูงใจ กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนกับแรงจูงใจทั้ง 3 องค์ประกอบ จากการหาสหสัมพันธ์อย่างง่าย พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนกับแรงจูงใจทั้ง 3 องค์ประกอบ ($n = 385$)

ตัวแปร	r
<u>แรงจูงใจ</u>	
แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ	0.276 *
แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	0.284 *
ปริมาณแรงจูงใจ	0.433 *
แรงจูงใจรวม	0.369 *

* $p < .05$

ตารางที่ 2 แสดงผลจากการหาสหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10

3. สมการทำนายคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนโดยใช้คะแนนจากภูมิหลังนักเรียน และแรงจูงใจเป็นตัวทำนาย

ผลการค้นหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน และสมการทำนายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนจากตัวทำนายภูมิหลังและแรงจูงใจ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนไป และการทดสอบนัยสำคัญของตัวทำนายภูมิหลังและแรงจูงใจ

ตัวทำนาย	Multiple R	R Square	R ² Change	F
1. ปริมาณแรงจูงใจ	.430	.185	.185	65.427*
2. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ	.504	.254	.069	21.817*
3. สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	.519	.269	.015	5.155*
4. อายุ	.528	.278	.009	5.177*
5. ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ	.535	.286	.008	4.567*
6. การได้รับปรึกษาทำการบ้าน- ภาษาอังกฤษ	.542	.294	.008	3.979*
7. การได้รับความสนับสนุนจาก- ผู้ปกครองในการเรียน- ภาษาอังกฤษ	.542	.294	.000	2.064
8. เพศ	.542	.294	.000	1.946
9. แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	.542	.294	.000	1.404
10. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ	.542	.294	.000	1.248
11. การใช้ประโยชน์จากสื่อ- ในการเรียนภาษาอังกฤษ	.542	.294	.000	0.882
12. การพูดภาษาอังกฤษของ- สมาชิกภายในครอบครัวที่บ้าน	.542	.294	.000	0.549

$$Z' = .371X_1 + .215X_2 + .107X_3 - .108X_4 + .096X_5 - .090X_6$$

$$Y' = 21.144 + 8.971X_1 + .577X_2 + .144X_3 - .092X_4 + 1.384X_5 - .956X_6$$

* $p < .05$

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ จะเห็นว่า ตัวแปรปริมาณแรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก เพราะสามารถอธิบายการแปรผันของความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากกว่าตัวแปรอื่น ๆ (ค่า R และ R^2 เท่ากับ .430 และ .185 ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระเพื่อดูการผันแปรของตัวแปรตามที่เพิ่มขึ้น ปรากฏว่า มีตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ถึง ร้อยละ 29.4 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรปริมาณแรงจูงใจ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม อายุ ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ และการได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้นำมาเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

$$Z' = .371X_1 + .215X_2 + .107X_3 - .108X_4 + .096X_5 - .090X_6$$

$$Y' = 21.144 + 8.971X_1 + .577X_2 + .144X_3 - .092X_4 + 1.384X_5 - .956X_6$$

ตารางที่ 4 การทดสอบความมีนัยสำคัญของความสัมพันธ์พหุคูณของตัวทำนายภูมิหลังและแรงจูงใจแยกองค์ประกอบ

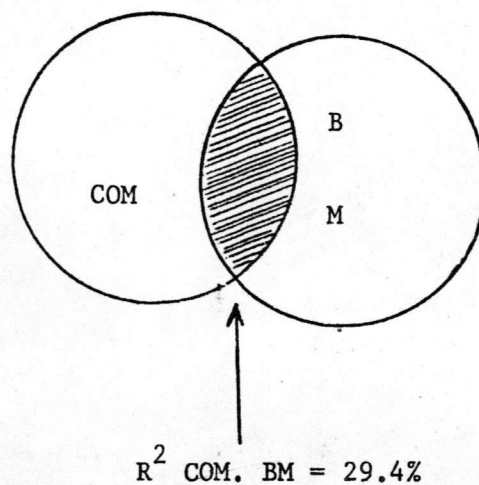
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	6418.624	1068.937	26.021*
Residual	376	15404.868	41.079	

* $p < .05$

ตารางที่ 4 แสดงการทดสอบความมีนัยสำคัญของความสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่า F เท่ากับ 26.021 เมื่อพิจารณาตัวทำนายภูมิหลังและแรงจูงใจ แต่ละตัวขณะที้นำเข้าไปในสมการทำนายทีละขั้น แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ตัวทำนายในสมการทำนายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนมีนัยสำคัญ ทั้ง 6 ตัว

ตัวทำนายทั้ง 6 ตัวรวมกันสามารถทำนายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้ประมาณ 29.4% ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ชัดเจนดังแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนสามารถทำนายได้โดยตัวแปรภูมิหลังและแรงจูงใจ

COM = ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน

B = ตัวแปรภูมิหลัง ได้แก่ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ อายุ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ และการได้รับปรึกษา
ทำกำรบ้านภาษาอังกฤษ

M = ตัวแปรแรงจูงใจ คือ ปริมาณแรงจูงใจ